

איך נהרג אחמד שייך דיב דחלול?

אחרים. יחד עם החיילים שנסעו איתנו היה קצין אחד. ועוד קצין ליווה אותנו בטכנית אחרת.

משאית המתות

מאחז מרסל זוהר

בשעות הבוקר של יום השני ב- שבוע שעבר, הגיעה משאית צבאית אל מיסרת תול-כרם, ונעצרה בחזית הבניין. מתוך המשאית נהדפו החוצה שישה עצורים ערביים, תושבי העיירה סלפית, ונחנח על הקרקע. בעיקבותיהם ירדו מן המשאית חיילי צה"ל, שדיברו ביניהם גרוזינית, והובילו את עצוריהם לתוך המיסרת.

הרופא שהובא מייד למקום ניסה לבצע הנשמה מלאכותית באחד העצורים, אך ללא הועיל. "האיש מת", קבע הרופא. עוד באותו יום זימן אליו המושל הצבאי של תול-כרם את ד"ר ממדוח עפאנה, מן העיירה סלפית.

סיפר השבוע ד"ר עפאנה לכתב העולם הזה: "המושל הצבאי אמר לי: אני מצטער, אבל אחד העצורים שהובאו לכאן, אחמד דיב שייך דחלול, היה חולה לב, והוא מת מהתקף".

"נדהמתי, ומייד אמרתי למושל: אחמד דחלול לא היה אף פעם חולה לב! על מה אתה מצטער? החיילים שלך הרגו אותו!"

למחרת היום פירסמו העיתונים את הר גירסה הירושמית לגבי מותו של העצור הערבי מסלפית. באחד מעיתוני הצהריים נכתב: "אחמד שייך דיב, בן 44, נשוי ואב לחמישה ילדים, חש אתמול אחר-צהריים ברע בהיותו במעצר, והועבר לבית החולים הממשלתי בתול-כרם. רופא מקומי שבדק אותו, לא מצא סימני אל-מות על גופו, והרופא המקומי הביע את הסברה כי מת מהתקף לב או משטף-דם בלב". בהמשך הידיעה צויין: "מישפחתו של המת מסרבת שייעשה בגופה ניתוח שלאחריה מות".

הרופא מסלפית, ד"ר ממדוח עפאנה, הכחיש את הטענה שפורסמה בעיתונים, כאילו התנגדה מישפחתו של אחמד דחלול לניתוח שלאחרי-המות. "לא היה שום דבר כזה", אמר הרופא. "אני התמתי בשמה של המישפחה על ההסכמה לניתוח, וסוכם שאני אשתתף בבדיקה במכון לרפואה מישפטית באבו-כביר".

אחמד שייך דיב דחלול היה קרוב מישפחתו של הרופא ד"ר עפאנה, וזה ברק אותו פעמים רבות. "אחמד ישב בכלא הירדני 12 שנה", סיפר השבוע הרופא. "המלך חוסיין שיחרר אותו בשנת 1966. אחר-כך הוא ישב גם בכלא הישראלי, בגלל אותה סיבה: פעילות קומוניסטית". לפני חודשיים בלבד חזר דחלול לביתו שבסלפית, בתום מעצר אדמיניסטרטיבי שארך 21 חודשים. כבית קידמוהו אשתו, שהיתה נשואה קודם-לכן לאחיו שנפטר בשנת 1945, בנותיו ובנו.

ביום הראשון שעבר, 24 שעות קודם ההפגנה שנערכה בעיירה, קרא המושל הצבאי לאחמד לבוא אליו. בעיירה סלפית היה ידוע שאחמד דחלול עומד להגיש את מועמדותו לבחירות לראשות העיירה. הוא עמד בראש רשימה בת שיבעה אנשיים.

על שיחתו של אחמד עם המושל הצבאי סיפר ד"ר עפאנה: "המושל שאל אותו אם הוא משתתף בהפגנות, ואחמד אמר לו שהוא חקלאי ולא עושה הפגנות. המושל שאל אם הוא זורע פיצוצים, והוא אמר שלא. אז אמר לו המושל: אני אעצור אותך!".

המושל לא עצר אותו באותו יום ראשון, ואחמד חזר לביתו. אך למחרת נעצר, והובא לתחנת-המיסרת בסלפית.

משם הועבר במשאית הצבאית לתול-כרם, יחד עם עצורים נוספים. הוא לא חזר עוד לביתו.

ההפגנה בעיירה סלפית, השוכנת ב- תוך ההרים מרחק כשמונה קילומטרים משכם, החלה בשעות-הבוקר של יום שני, ה-22 במאוס. כאשר נודע שמאות תושבי העיירה הקימו מחסומים על הכביש הי-מוביל אליה, הבעירו צמיגים וידו אבנים במכוניות, מיהר כוח צה"ל למקום, פוזר את המפגינים בכוח. כתוצאה מכך נפצעו אחדים מן המפגינים. כ-20 מהם נעצרו, והועברו לתול-כרם.

העצורים שהועברו במשאית יחד עם אחמד היו עדי-ראייה למה שהתרחש בה במהלך הנסיעה. שניים מהם מסרו השבוע את גירסתם. סיפר ואסף אחמד אדייק,

המועד שמת

אחמד שייך

דיב מחלול, עמד להגיש את מועמדותו לראשות עיריית סלפית שבגדה המערבית. הוא נפטר אחרי שנעצר על-ידי חיילי צה"ל בעת המהומות בגדה. שילטונות המימשל טענו, כי מת מהתקף-לב, אולם עתה נערכת חקירה כדי לבדוק את ההאשמות לפיהן מת דיב מחלול, אחרי שהוכה באכזריות על-ידי חיילי צה"ל אשר עצרו אותו.

כיבוי סיגריות?

שניים מתוך שלושת הצעירי רים הערביים שבתמונה

הועברו במשאית הצבאית מהעיירה, סלפית שליד שכס למישטרת תול-כרם. הם טוענים שהחיילים, שהיו בטשאים, התעללו בהם באכזריות, היכו אותם, עד שאיבדו את הכרתם ואז שפכו עליהם

מים כדי שיתעוררו, וחזרו וחבטו בהם. אסף אחמד אדייק — מימין, ואיברהים פאטוני משמאל, טוענים שהחיילים כיבו סיגריות על גופם של העצורים. הצעיר השלישי, באמצע, חליל פאטוני, הובא לתול-כרם במשאית אחרת, ראה גם הוא את אחמד שייך דיב דחלול ברגעיו האחרונים, כאשר רופא ניסה לעשות לו הנשמה.

בן 19 וחצי, העובד כפועל במפעל-החוטמים טיב בפתח-תיקוה:

"ביום שני יצאתי מהבית בשבע וחצי בבוקר, והלכתי לבית-הקפה. אחרי שעה חזרתי הביתה, בדרך עצרו אותי החיילים שנכנסו לסלפית, וביקשו לראות את תעודת-הזהות שלי. הם הכניסו אותי למכונית, והעבירו אותי לתחנת-המיסרת ב-עיירה.

בהתחלה היינו שלושה עצורים, וטיפ-לו בנו 12 חיילים. קיבלתי מכות כמשך כחצי-שעה. אחר-כך הגיעה משאית ו-הכניסו לתוכה אותי ועוד חמישה עצורים

משך 24 שעות רצופות ניסה כתב העולם הזה להשיג את תגובת דובר-צה"ל על הפרשה, ללא-הצלחה. בצהרי יום השני השבוע נאמר לו כי עליו לפנות אל דובר-צה"ל, תת-אלוף דב שיאון עצמו, אך מזכירתו של זה טענה כי הוא טרוד בשיבה.

חמש דקות אחרי שנתקבלה תשובה זו, שודרה ברדיו הודעתו של דובר-צה"ל, כי נסתחה הקריה לגבי התנהגותם של חיילי צה"ל בסלפית.